

המעשה הוא העיקר

כ"ף מנחם-אב

פתיחה

יום ההילולא של כ"ק הרה"ג והרה"ח המקובל וכו' מהור"ר לוי יצחק זצוקללה"ה נב"מ זי"ע שניאורסאהן (אביו של - יבדלח"ט - כ"ק אדמו"ר שליט"א)⁵⁵ נפטר בשנת תש"ד בגלות. בעיר אלמא אטא במחוז קאזאכסטאן⁵⁶.

כ"ף מנ"א הוא ארבעים יום לפני ראש השנה - על דרך ארבעים יום קודם יצירת הולד, לידת אדם הראשון בראש השנה⁵⁷.

עבודה מתוך מסירות נפש

א. ידוע שעבודתו של בעל ההילולא היתה מתוך מסירות נפש בפועל להפיץ תורה ויהדות וזהו גם הלימוד וההוראה - וכפרט ביום ההילולא שלו⁵⁸ - לעסוק בהפצת היהדות, לימוד התורה ובקיום

המצוות, עד לאופן של מסירות נפש (ומעין מסירות נפש של בעל ההילולא)⁵⁹.

ב. לימוד והוראה עיקרית היא בענין החינוך: יהודי צריך להנח את ילדיו עוד בהיותם קטנים שבקטנים לענין של מסירות נפש - על ידי שהנהגתו בביתו היא מתוך מסירת נפש - וכאשר מראים דוגמא חייה, מתוך חיות אמיתית הרי זה פועל פעולתו⁶⁰.

לוי יצחק

ג. בשמותיו של בעל ההילולא - לוי יצחק - יש לימוד עבור כל אחד ואחד: לוי - מרמז על תוספת חיזוק כעבודת באדם עם עצמו⁶¹ ("לוי אישי [הקב"ה] אלי"), ויצחק - מרמז על העבודה של השפעה על הסביבה, (יצחק על שם - "כל השומע - יצחק לוי")⁶².

ניגון הקפות

ד. בהתוועדות ש"פ עקב, כ"ף מנחם אב תש"נ, אמר לילדי מחנות קיץ שהשתתפו: "ובודאי יכבדו את הילדים דמחנה קיץ והמדריכים שלהם - הנוכחים בהתוועדות. . באמירת לחיים. . וינגנו ניגון הקפות דשמ"ת (ניגונו של בעל ההילולא)⁶³".

תורת בעל ההילולא

ה. מהעליות של בעל ההילולא תהי' המשכת ברכות והצלחות לכל אלו שזכו ללמוד מתורתו וללכת "בדרך ישרה אשר הורנו"⁶⁵.

ו. בנוגע לשאר הכת"י של אדמו"ר שהרי היו עוד ריבוי כתבים עשרות ואולי מאות גליונות החדו"ת של אדמו"ר הנמצאים אי שם ברוסי, שלע"ע לא הגיעו לידינו, אמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח:

בודאי סוף-סוף יתגלו שאר הכתבים ונזכה לריבוי נוסף של ענינים דפנימיות התורה, ועצם ההחלטה על דבר לימוד ענינים חדשים אלו ממזהרת את בוא הזמן שיוכלו לחפש אחר הכתבים גם במדינה ההיא ולמצוא אותם⁶⁶.

59) תנש"א שם: "בדוגמת שבט לוי שמסרו נפשם על העבודה במשכן".

60) תנש"א שם ע' 155-6: "שהרי דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב ופועלים פעולתם, ועאכ"כ כאשר הפעולה היא (לא רק ע"י הדיבור, אלא) גם על ידי הוראת דוגמא חי".

61) ש"פ עקב תשמ"ט - התוועדויות ע' 170: "כולל הזהירות במצוות קלות כבחמורות".

62) תשמ"ט שם: "דהיינו: ההשפעה על השומע ממנו, עד לזכה האוחז רק בדרכה שמייעה (שלמטה מראי), ו"כל השומע", אמילו שומע כזה שאינו מתאמץ "לשמוע" מה שמדברים, ורק שהמילים נכנסות לאוזניו - הוא פועל עליו סו"ס את הענין של "יצחק", הצחוק והשמחה, עד כפי שזה למעלה ממזידה והגבלה".

63) בשוה"ג בהערה הבא: "תוי הניגון בספר הניגונים ח"ב ניגון קפה. ושם: הרלו"צ אמר שמקובל בידו שהנגון הזה שרו בעת הקפות אצל הדה"ץ".

64) שם הערה 140 - התוועדויות ע' 157.

65) משיחת אור לכ"ף מנ"א תשמ"ט - התוועדויות ע' 179: "כולל גם - ללמוד ממנו כיצד גם בעודו בגלות עסק בהפצת היהדות והצליח בזה עד כדי כך שרואים פירות ופירי פירות מהשפעתו בימים ההם גם בזמן הזה".

66) שיחת מוצאי ו' תשרי תש"נ - התוועדויות ע' 5-64: "וחבל מאד על שאר הכת"י שלע"ע לא הגיעו לידינו, שהרי היו עוד ריבוי כתבים (מלבד הספרים שאמי בעצמה הסתכנה והביאה למוסקבה ומשם נשלחו לכאן במשך הזמן ע"י השגרירות וכיו"ב). . ועד היום לא ידוע מה עלה בגורלם של עשרות ואולי מאות גליונות החדו"ת של אדמו"ר הנמצאים אי שם ברוסי".

והי רצון שבמשך הזמן יקויים היעוד "ובאו האובדים בארץ אשור והנחדים בארץ מצרים", ועל אחת כמה וכמה חידושי תורה, ובפרט - חדושי תורה שנכתבו "מן המיצר", מיצר אמיתי גדול ביותר בגשמיות, ונוסף על זה (כמדובר כמה פעמים) - חדושי תורה שיש בהם נגלה והן פנימיות התורה. וזכה גופא - פנימיות המוכן ל"פנצו מעינותן חוצה", כפי שרואים בחידושים שנדפסו ממה שנרשם בגליונות הספרים שהגיעו לידינו, וזכה אפשר לשער אודות הנמצא בשאר הכתבי יד שעדיין לא באו לידינו.

ומכיון שבדברי תורה ישנה גם המעלה ד"המקיים את התורה בעונו" בגשמיות, ו"מן המיצר קראתי יה" בגשמיות - ששייך במיוחד לפנימיות התורה (מה שאין-כן אותיות י"ו-ה" שקשורות בנגלה דתורה) - בודאי סוף-סוף יתגלו שאר הכתבים ונזכה לריבוי נוסף של ענינים דפנימיות התורה, ועצם ההחלטה על דבר לימוד ענינים חדשים אלו ממזהרת את בוא הזמן שיוכלו לחפש אחר הכתבים גם במדינה ההיא ולמצוא אותם".

55) ש"פ עקב תשמ"ט - התוועדויות ע' 169: "ולוסיף, שהיחוס של בעל ההילולא הוא מזרע דוד [כידוע שהוא דור השביעי מאדמוה"ז, שהינו דוד השביעי מהמהר"ל מפראג והמהר"ל הוא ייחוסו מזרע דוד [הערה 68: ראה סה"ש תורת שלום ע' 176. ע' 235. עיי"ש. ושם. הבוחר בודו וזרעו אחריו, כשם שחברו בשבט לוי כו]]. ויש לומר, שזהו גם הקשר עם הנאמר בגמרא שבעשרים באב (יום ההילולא) הקריבה משפחה מבית דוד את קרבן העצים".

56) כ' מנ"א תש"נ הערה הראשונה - התוועדויות ע' 146.

57) ש"פ עקב כ"ף מנ"א תש"נ ע' 153 הערה 90. ושם נסמן ל"לקו"ש ח"ט ע' 391 הערה 3. ושם: "להעיר שבעשרים באב (מ' יום לפני ר"ה) הוא התחלת ההכנה לר"ה (ראה מנהגי הק"ק בית אל-יכבץ (נדפסו בהקדמת ספר דברי שלום סימן סד. בס' די אליהו (להרב סלאטקי, ירושלים תשכ"ג) מע' מנהגים): ביום ה' לחודש אב עושים התרת נדדים שהוא ארבעים יום קודם ראש השנה), ולהעיר אשר בר"ח אלול הוא התחלת מ' ימי תשובה המסתיימים ביוה"כ - שגם הוא (יוה"כ) נקרא ר"ה". עיי"ש.

58) יום ד' פ' עקב, כ"ף מנחם-אב תנש"א - התוועדויות ע' 155: "כאשר בעל ההילולא רואה - מהמקום שבו נמצא - שכל השומעים אודות יום זה מנצלים זאת כדי לקבל על עצמם את השליחות להפיץ תורה ויהדות, ברוחו של בעל ההילולא (שרצונו ותשוקתו היתה להפיץ יהדות בקרב בני ישראל, אנשים נשים וטף, החל מבני קהילתו), ומעין מסירות-נפש שלו".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ. ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד